

PARTÉLET

Javítsuk meg a sajtómunkát a Textilkombinátban

Sokszázan dolgoznak a Textilkombinátban, ebben az új, hatalmas, nagyszerű szegedi üzemben. Ebben a gyárban is lelkese, odaadó dolgozók igyekeznek minél többet, minél jobban termelni, termelékenységük fokozásával ők is a szocializmus építését akarják meggyorsítani. Sok az ifjúságunk a Textilkombinátban, akik mind örömmel, egymással versengve végzik munkájukat. Az ilyen nagyüzemben, mint a Textilkombinát, különösen nagy feladatok várnak a pártszervezetre és a pártszervezet irányításával a tömegszervezetekre, a dolgozó tömegek nevelése területén.

A tömegek politikai nevelésének egyik hathatós eszköze

Pártunk sajtója,

amely igen jelentős mértékben hozzájárul a dolgozók politikai öntudatának neveléséhez, az építőmunkára, a munkaversenyre való mozgósításhoz. Mégis azt tapasztaljuk, hogy a Textilkombinátban, Szeged egyik legnagyobb üzemében a sajtóagilitáció igen rosszul áll, a dolgozók javarésze nem olvassa, nem tanulmányozza Pártunk sajtóját.

Már maga a Szabad Nép előfizetőinek a száma is mutatja a sajtóagilitáció terén fennálló nagy hiányosságokat. Az utóbbi napokban még mindössze 68 Szabad Nép előfizető volt, s ez a szám csupán a dolgozók kis hányadát jelenti. De nemcsak a Szabad Nép előfizetők számánál mutatkoznak meg ezek a hibák, hanem megvannak a többi igen fontos sajtótermékekénél is. A Kommunista és Munkáspártok Tájképző Irodájának lapjára, a „Tartós békéért, népi demokráciáért” című lapra mindössze tizen-nyelc dolgozó fizetett elő.

A fenti két egyszerű számadat is komoly hibákat sejtet, megmutatja, hogy az üzemi pártszervezet

elhanyagolta a sajtóagilitációt.

Alapvetően hiányos volt a mód-szer, amelyet a sajtómunka terén alkalmaztak. A pártbizalmiak és népnevelők nem foglalkoztak a sajtóagilitációval, munkájuknak ez nem

volt szerves része. A Szabad Nép agitáció például a következőképpen folyt az üzemben az elmúlt hónapok során:

A pártszervezet vezetősége megbízott egy elvtársat, beállította „Szabad Nép felelősnek”. Kapott nyolc elvtársat segítségül és ilyenformán ők kilencen voltak hivatalosan, hogy terjesszék a Szabad Népet, megnyerjék a dolgozókat Pártunk központi lapjának előfizetésére. Ennek az aktívának a működése, ha nem is volt sikertelen, de kevés eredményt hozott. Féléve volt 50 Szabad Nép előfizető, májusra ez a szám felemelkedett 104-re, ezután azonban visszaesett, s így áll a jelenlegi 68-nál.

Nem lehet csodálkozni tehát a párt-sajtó olvasóinak alacsony számán, mert ezzel a módszerrel nem is lehet nagyobb eredményeket elérni. És általában így folyik a többi, politikai nevelés szempontjából igen jelentős sajtótermékek terjesztése is. Az „Új Világ” terjesztése is egy felelősön, s néhány segítőtársán keresztül folyik csupán. A DISZ sajtómunkájában is nyilvánult meg hiányosságok. Ennek következtében a „Szabad Ifjúság” előfizetőknek a száma

több, mint százal csökkent

az elmúlt időkben. Ennek az oka az volt, hogy rosszul végezték az adminisztrációt, több ifjúságunktól kétszer is akarták kérni az előfizetési díjat, vagy pedig nem juttatták el kellő időben az egyes lappéldányokat az előfizető ifikhez. További nagy hiányosság mutatkozik a helyi párt-sajtó, a „Délmagyarország” terjesztése terén. Helyi pártlapunk terjesztésében nem-hogy a népnevelők nem vesznek részt, hanem még külön felelőse sincs, aki törődne azzal, hogy olvassák-e a lapot, hányan fizetnek elő a Délmagyarországra.

Akármerre megyünk az üzemben, sehol sem láthatunk egyetlenegy feliratot, plakátot, vagy rajzot sem, ami a párt-sajtó jelentőségével, vagy fontosságával foglalkoznék. Nem ír róla a fali újság sem,

nincs szó erről a különböző üzemi összejöveteleken, megmozdulásokon sem. Mindössze kétszer történt meg pártnapon, hogy felszólalás formájában foglalkoztak a Szabad Nép olvasásának a fontosságával.

Sürgős teendők

vannak tehát a Textilkombinátban a sajtóagilitáció megjavítása érdekében. Ki kell küszöbölni a fenti hiányosságokat, a népnevelő munka szerves részévé kell tenni a sajtóagilitációt. A pártszervezet vezetősége tízre napirendre a sajtómunka kérdését a vezetőségi ülésen, vizsgálja meg a hibákat, keressen módot azok kiküszöbölésére. A Textilkombinátban is be kell, hogy következzen a döntő fordulat a munkának ezen a területén is. Ha az üzem dolgozóihoz nem jut el a sajtón keresztül is a Párt útmutatása és tanítása, nem következnek be a kívánt eredmények. Igen jó eszköz ugyanis a sajtó a munka termelékenységének fokozására, a békeagitációra; általában kiegészíti és alátámasztja a Párt különböző területeken végzett munkáját.

A pártszervezet már kezdeményezett lépéseket a sajtómunka megjavítása felé, azonban ezek nem jó úton haladtak. A meglévő nyolc aktíva mellett még nyolc elvtársat „jelöltek ki” sajtómunkára. Ez az aktíva-módszer nem elegendő, mert a sajtómunka: népnevelőmunka és pártbizalmi feladat. Még egy fontos szempontot kell a pártszervezetnek szem előtt tartani.

A sajtóagilitáció fokozása

során nem szabad elfeledkezni arról, hogy új előfizetőket nem mechanikusan kell szervezni. Nem az a cél, hogy hirtelen rohammal fel-duzzassuk az előfizetők táborát, hanem az, hogy szívós, alapos és állandó jellegű felvilágosító munkával nyerjük meg a dolgozókat a párt-sajtó olvasására, előfizetésére. Ha a pártszervezet így irányítja és így szervezi meg a sajtóagilitációt, akkor újabb jelentős lépést tesz a dolgozók politikai nevelése terén.

Amerikai asszonyok Koreáról...

A Time című imperialista folyóirat augusztus 14-i számban jelent meg ez a kép. Címe ez volt: „Bűszűzés a bevonuló tartalékosoktól”. Az amerikai hadügyminisztérium nyilván nem autokrándulásra hívja be a tartalékosokat, hanem ágyúönteléknek az USA gyalázatos koreai támadása számára. A képhez nem kell egyetlen szó magyarázat sem — pontosan megmutatja, mi a véleményük az egyszerű amerikai embereknek a véres koreai gaztettről.

A hős koreai ifjúság küldötte Prágában

A Nemzetközi Diákszövetség prágai kongresszusán részt vett koreai küldöttség vezetője, Kan Buk alezredés, a koreai néphadsereg hőstetteiről beszél a küldötteknek. Kan Buk elvtárs egyenesen a frontról érkezett Prágába.

ABÁNYÁSZOKAT ÜNNEPLI A SZOVJET NÉP

Vasárnap az egész szovjet nép a bányászok sokszere se-regét ünnepelte. A városokban és a munkástelepeken ün-nepi gyűléseket és estéket rendeztek a bányásznapi tiszteletére.

A helyszínről érkezett jelentések beszámolnak az ország bányászainak nagyszerű, lelkis munkájáról. Válaszul a háborús gyújtogatók kísérteteire, a szovjet bányászok új termelési sikereket vívnak ki, hogy fokozzák államuknak, a világbéke megerősödése zálogának hatalmát.

Sztálinban az ünnepi gyűlésen bejelentették, hogy a Do-nyecmedence bányászai 15 százalékkal több szénen termeltek ki, mint a múlt évben. A sztálini terület több mint 23.000 bányász kapott kitüntetést.

A kuznyeckai szénmedencében a bányásznapon mindennél népiünnepélyeket, sportversenyeket, klubokban és kultúrházakban hangversenyeket tartottak a műkedvelők.

A karagandai szénmedence dolgozói augusztus 27-ig 15 vállalatnál fejezték be az öt-éves tervet.

A csehszlovákiai bányai-pari dolgozók szakszervezetének elnöksége táviratot küldött a prágai szovjet nagykövetségnek, amelyben valamennyi csehszlovák bányász testvéri üdvözlését küldi a szovjet bányászoknak. „Igyérjünk — mondja a távirat —, hogy csúszan is tanulunk szovjet bányász elvtársainktól és tanítóinktól.

hogy olyan sikerrel teljesíthessük feladatainkat a szocializmushoz vezető úton, mint ahogyan a szovjet bányászok teljesítették feladataikat.”

Az olaj- és földgázipari dolgozók szakszervezetének végrehajtó bizottsága a Román Népköztársaság bányászainak nevében üdvözlőtáviratot küldött a szovjet bányai-pari dolgozók szakszervezetének központi bizottságához, a szovjet bányásznapi alkalmából.

A távirat rámutat, hogy a szovjet bányászok kitűnő munkamódszerei hatalmas segítségnyújtást nyújtanak Románia bányászainak a termelési-érték felgyarapítására.

A szerkesztőség ÜZENI

Szűcs Antal, Borsány. Kedves elvtárs, beküldött tudósításának több részét meg a hét folyamán közöljük.

Drinteki Szilveszter, Szeged, Csantavér-utca 5 szám alatti lakos és Papp István sürgősen keressék fel szerkesztőségünket.

Népnevelőink munkáját segíti elő

Népnevelő

füzet olvasása

MEGNYITOTTÁK
A SZEGEDI MÚZEUM UJJÁRENDEZETT KÉPTÁRÁT

Heteken át dolgoztak szorgalmas munkások a Városi Múzeum első emeletén, s munkájukkal újaterré- ttek itt a régi képtárat. Új képtár fogad most már bennünket a múzeum régi falai között. Ez a képtár már betölti hivatását: bemutatja a dolgozóknak a haladékoslemű magyar festők és szobrászok alkotásait. De helyet kapnak itt most már azok a képek és szobrok is, amelyeknek alkotói a múlt rendszer reakciós kultúrpolitikája mellőzték vagy éppen üldözték. Felírásukkal meg- újulva fogadják a termek a dolgozókat, hogy új erőt, új lelkesedést merítsenek azokból a műalkotásokból, amelyek a valóságot és igazságot hirdetik számukra.

Eltűnt a „Díszterem” felirat is az egyik terem homlokzatáról, mely a letűnt úri világ megkülönböztető rangjelzését hirdette. Mert bizony ezekben a termekben a régi világban elsősorban azokat a képeket és szobrokat helyezték el, amelyek a letűnt uralkodó osztályok „műfijának” a leginkább megfeleltek. Megtisztították a munkások a falakat a hosszú évek folyamán rájuk tapadt szennytől és megújították a felesleges terhektől. Kikerültek innen ugyanis azok a képek és szobrok, amelyek egy hamis, hazug világ — a tőkés társadalom — „műfijának” szolgáltak.

A Kultúrpalotát — ahogy a szegediek nevezik a Múzeum épületét — 1896-ban a „millenium” díszmagyar pompák világában építették Steinhard és Lang német építészek terve szerint. A tervet persze nem mondhatjuk valami eredetinek, már azért sem, mert egyszerűen a berlini porosz királyi színház hasonmása. Így természetesen sem külső megjelenésében, sem belső berendezésében nem felel meg a múzeum követelményeinek.

Belső berendezésében különösen a képtárnál jut eszébe kifejezésre. A képtár megvilágítását ugyanis felülről, üvegletőzet alkalmazásával kellett volna megoldani az építészeknek, hogy a fény egyenletes, egy-

séges legyen. Üvegletőt azonban nagyon szűken találunk a múzeum épületében. Ezen a bajon segítettek most az átalakításnál a munkások a múzeum igazgatóságával karöltve.

„Először is a falakat világosra festették az ablakokat kellemes halástnyújtó, enyhén homályos üvegezéssel látták el. Hatalmas tartószerkezetet létesítettek a nagyobb képek számára, hogy azokat a lehető legkedvezőbb megvilágításban szemlélhessék a látogatók. Kényelmes ülőhelyeket helyeztek el a termekben. Az ajtókat és az ablakfákat hófehérre festették át. Egyes ajtókat és beugró köveket elfalaztak, hogy kedvezőbb legyen a térhatás.

Megfelelő képtár fogadja most már Szeged dolgozóit, amelynek megvalósítását népi demokráciánk megerősödése, a szocialista kultúrpolitika tette lehetővé.

Az új képtárat vasárnap délelőtt nyitották meg ünnepélyes külsőségek között. A megnyitón képviseltette magát az MDP Szegedi Pártbizottsága, a Magyar Tudományos Akadémia, Szeged Város Népi Tanácsa, a Rendőrség, Honvédség, Államvédelmi Hatóság, a tömegszervezetek, hivatalok, intézmények, üzemek és termelőcsoportok, valamint a szomszéd hódmezővásárhelyi, szentesi és orosházi múzeumok.

Dr. Bálint Alajos múzeumigazgató bevezető szavai után dr. Ortu-

tal Gyula, a Múzeumok és Műemlékek Országos Központjának elnöke mondotta el megnyitó beszédét:

— Hazánkban Rákosi Mátyás útmutatása alapján s a Magyar Dolgozók Pártjának irányításával a gazdasági és politikai rendszer átalakulása után sor került a kulturális élet szocialista átszervezésére is — mondotta Ortutai Gyula —. Ennek folyamán átrendezték az ország múzeumait is, ezek között pedig először a szegedi múzeumot. Rámutatott ezután arra a fontos szerepre, amelyet a szegedi múzeum Szeged dolgozóinak kulturális nevelésében betölt. Tovább kell fejleszteni ezt a múzeumot — mondotta —, hogy a szocializmus építésének egyik lényeges harci eszközevé váljék. További fejlesztését azonban nagy mértékben akadályozza az a körülmény, hogy az itt elhelyezett Somogyi könyvtár miatt a múzeum férőhelye igen korlátozott. Kérte az MDP Szegedi Pártbizottságát és Szeged dolgozó népét arra, hogy a Somogyi könyvtár áthelyezéseért minden lehető megtegyen, hogy mindkét intézmény tovább fejlődhesse a magyar kulturális élet forradalmi átalakításának érdekében.

Ezután a megjelentek megtekintették az újonnan átrendezett képtárat. A képtár reggel 8-tól délután 1 óráig tekinthető meg.

Szeles—Pintér.

„Közös erővel dolgozunk
a jobb terméseredményért”

A mórakalmi Béke termelőcsoport dolgozói megalakulásuk óta jó munkát végeztek. A nyári mezőgazdasági munkákat is határidő előtt végezték el. Jó munkájuknak meg is lett az eredménye. A félévi elszámolás során 7 új tag kérte felvételét csoportunkhoz, de egyesültünk a Vörös Október termelőcsoporttal is. Augusztus 23-án olvastuk Gerő Ernő elvtárs beszédét a Szovjetunióból hazatért parasztkül-

dötség értekezletén és ennek nyomán elhatároztuk, hogy egyesülünk a Móra Ferenc tszcs.-vel is. Az egyesülésen keresztül 150 dolgozó paraszt került egy táborba. Ezzel mégjobban megerősödünk. Most már közös erővel dolgozunk a jobb terméseredményért, közös erővel harcolunk a falusi kizsákmányolók, a kulákok ellen.

Simon Imre, intézőbizottsági tag.